

FONC & Manel Valdivieso

DILLUNS, 09.07.2018 – 20.00 h
Palau de la Música Catalana
Sala de Concerts
Estiu al Palau

Jove Orquestra Nacional de Catalunya
Manel Valdivieso, director

Leonard Bernstein (1918-1990)

Divertiment per a orquestra

17'

1. Sennets and Tuckets: Allegro non troppo, ma con brio
2. Waltz: Allegretto, con grazia
3. Mazurka: Mesto (molto moderato)
4. Samba: Allegro giusto
5. Turkey Trot: Allegretto, ben misurato
6. Sphinxes: Adagio lúgubre
7. Blues: Slow blues tempo
8. March: The BSO Forever!

Gustav Mahler (1860-1911)

Simfonia núm. 1, en Re major, "Tità"

58'

- I. Langsam, schleppend – Lent, arrossegat
- II. Kräftig, bewegt, doch nicht zu schnell – Fort, mogut, però no massa ràpid
- III. Feierlich und gemessen, ohne zu schleppen – Solemne i mesurat sense arrossegar
- IV. Stürmisch bewegt – Tempestuosament agitat

Durada aproximada del concert: 75 minuts sense pausa

«Juliol, mes de goig,
quan el que era promesa
ho collim amb delit,
quan l'or sobrer dels blats
sobreix i s'escampa
vora els recs, sobre els salzes
enfarinats de groc... [...]»

Narcís Comadira,
Nupcial

Una *Primera Simfonia* reveladora

Gustav Mahler va escriure la seva *Primera Simfonia* als vint-i-set anys, entre la tardor del 1887 i la primavera del 1888. Malgrat la relativa joventut de l'autor, la *Simfonia* va aparèixer ja com una obra originalíssima que no s'assemblava a res que s'hagués sentit fins aleshores (la *Quarta* de Brahms s'havia estrenat tot just l'octubre del 1885, i la *Setena* de Bruckner el desembre del 1884, per no esmentar sinó dos autors de l'òrbita vienesa). No és pas estrany que l'obra sorprengués el públic i en provoqués el rebuig conservador: l'orquestra d'aquell jove sonava, per començar, d'una manera inaudita (només cal comparar el clarobscur orquestral de Brahms amb la riquíssima paleta tímbrica de Mahler), però sobretot desconcertava per una nova manera de concebre la simfonia i de seleccionar-ne i organitzar-ne els materials. Probablement, cap altra primera simfonia no ha causat mai una sensació de novetat tan gran.

A desgrat de mostrar una personalitat tan definida i ambiciosa, aquell jove compositor no estava encara prou segur de la seva proposta per encaixar sense autocrítica la mala recepció de l'obra a l'estrena a Budapest, el novembre del 1889, i va revisar la *Simfonia* en les successives audicions. El que inicialment va presentar com a poema simfònic en dues parts (en cinc moviments), sense precisions programàtiques, va passar a exhibir un contingut explícit ("Un home fort i heroic: vida i sofriments, combats i derrota a mans del Destí."), amb un subtítol al·lusiu a la novel·la *Titan* de Jean Paul, i va acabar finalment com a simfonia en quatre moviments, sense subtítol ni acotacions programàtiques, amb tota l'aparença d'una simfonia clàssica (Forma sonata modificada-Scherzo-Marxa fúnebre-Final recapitulador). Però de clàssica en tenia ben poc: el centre de gravetat es desplaçava del primer moviment al darrer, com ja havia fet Beethoven a la seva *Novena*; els materials temàtics admetien el xocant contrast entre el sublim i el banal, entre el seriós i el grotesc; i l'ús temàtic de dues cançons del seu propi cicle *Cançons d'un vianant*, del 1884, introduïa motius literaris personals en el teixit de l'obra; etcètera.

Havia nascut, sense gaires tentines, el simfonista que volia encabir el món en la simfonia.

Miquel Desclot, escriptor

Jove Orquestra Nacional de Catalunya

Nascuda el setembre del 1993 amb el nom de Jove Orquestra Simfònica de Catalunya (JOSC), el 1999 passà a anomenar-se Jove Orquestra Nacional de Catalunya (JONC). El projecte va ser dirigit per Josep Pons des de la fundació fins al 2001, any en què Manel Valdivieso n'agafa el relleu com a director artístic.

L'any 1999 es constituí la Fundació JONC per aglutinar el nombre creixent d'iniciatives que van anar prenent forma en el seu si. El Patronat està integrat per diversos representants de la Generalitat de Catalunya, del cercle cultural i musical català.

Els objectius principals de la JONC són facilitar una formació orquestral integral als joves músics del nostre país, tot complementant la tasca que en aquest terreny es du a terme als conservatoris i centres superiors, i col·laborar activament en la seva inserció professional. Així mateix, vetlla per oferir un producte cultural de la màxima qualitat, tot apropant-lo a tots els públics, amb una clara vocació social i pedagògica. Per fer-ho possible, l'activitat de la JONC s'articula mitjançant estades de treball, concerts simfònics i de cambra adreçats al públic en general i a col·lectius amb necessitats especials, preparació de material didàctic, classes, conferències, etc.

La Fundació Jove Orquestra Nacional de Catalunya inclou tres orquestres diferents, a les quals s'accedeix per audició pública.

L'activitat principal es realitza a partir de la JONC Alevins, formada per joves músics menors de 19 anys i de la JONC, que abasta fins als 25 anys.

La JONC ha participat als festivals i a les sales de concerts més importants del país, sota la direcció de mestres de prestigi, com J. Pons, G. van Waas, E. Martínez-Izquierdo, J. Mora, M. Valdivieso, B. Sargent, J. Caeyers, R. King, P. Goodwin, A. Parrott, A. Ros Marbà, L. Köhler, S. Mas, E. Colomer, K. A. Rickenbacher, V. Ovsyanikov, G. Nikolic i P. González.

Amb la col·laboració de:

ASSOCIACIÓ
ORFEO
CATALÀ

Ajuntament
de Barcelona
Institut de Cultura

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

GOBIERNO
DE ESPAÑA
MINISTERIO
DE EDUCACIÓN, CULTURA
Y DEPORTE

Troba'ns a:

www.palaumusica.cat